

РЕШЕНИЕ

№ 37577

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4389** по описа за **2025** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника адв. Р. С., срещу решение № 1082/21.03.2025 г. по анд № 16818/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав. С решението е потвърдено с наказателно постановление (НП) № Р-11-ДНСК-286/13.12.2023 г., издадено от началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) – С., с което на основание чл. 166, ал. 4 ЗУТ на „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 30000 лева.

В касационната жалба са наведени доводи за наличие на касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Касаторът изтъква, че при издаването на АУАН и наказателното постановление е допуснато неправилно приложение на материалния закон и са налице съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че актосъставителят е главен инспектор в РДНСК – Р. към ГД СК при ДНСК и като такъв няма необходимата териториална компетентност да инициира административно-наказателно преследване за твърдяното нарушение, доколкото в АУАН е посочено, че нарушението е извършено на 30.08.2023 г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0. По тези съображения жалбоподателят счита, че административно-наказателното производство е опорочено поради допуснато съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов по

съществото на спора, с който да отмени обжалваното решение и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание, касационната жалба се поддържа от Управителя и пълномощника – адв. С., която моли същата да бъде уважена. Представя списък на разноските по делото.

Ответникът по касация – Началник ДНСК, в съдебно заседание, чрез юрисконсулт А. - пълномощник оспорва касационната жалба, като неоснователна. Прави възражение за прекомерност за претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XV касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

С наказателно постановление (НП) № Р-11-ДНСК-286/13.12.2023 г., издадено от началника на ДНСК – С. е ангажирана административно-наказателната отговорност на „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД за това, че дружеството, в качеството си на консултант по смисъла на чл. 166, ал.1, т.1 от ЗУТ е извършило оценка на съответствието на инвестиционния проект със съществените изисквания за строежа с предложение до главния архитект да съгласува и одобри проекта, която е отразена в комплексен доклад с изх. № 1131/30.08.2023 г.

„Киг Сензар“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] било вписано в регистъра на консултантите за оценяване на съответствието на инвестиционни проекти и/или упражняване на строителен надзор, съгласно Удостоверение № РК-0867/18.10.2021г., издадено от началника на ДНСК. Дружеството е със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ап.10. и се представлява от управителя Б. К. Г.. От възложителя - „Волтген“ ЕООД било подадено заявление вх. № ОБАЗ-335/05.09.2023 г. до [община] за съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти, по които се издава разрешение за строеж. Проектът за строежа бил разработен във фаза технически инвестиционен проект по следните части: ВиК и ПБЗ. Част ПБЗ била изготвена от проектанта инж. Б. К. Г., която притежавала пълна проектантска правоспособност с рег. № 12384. По силата на договор № 2-146/28.08.2023г. сключен между възложителя и „Киг Сензар“ ЕООД, представлявано от инж. Г., бил изготвен комплексен доклад с изх.№ 1131/30.08.2023 г. за оценка съответствието на инвестиционния проект със съществените изисквания за строежа с предложение до главния архитект да съгласува и одобри проекта. Въз основа на горните документи от главния архитект на [община] било издадено разрешение за строеж № 75/12.09.2023 г. за обект „Изграждане на сградно водопроводно отклонение с L=19 м. за водоснабдяване на УПИ II-574, кв.38, [населено място], общ. И., обл. Р.“. Посочените обстоятелства били установени при извършена проверка от служители на РДНСК - Р., включително свидетеля Д. Т.. Констатациите от проверката били отразени в Констативен протокол № РС- ИВ-973-1 от 26.09.2023 г. Въз основа на така направените констатации св. Т., на длъжност „главен инспектор“ в РДНСК – Р., съставила срещу дружеството жалбоподател АУАН № Р-11/12.10.2023 г. за извършено на 30.08.2023 г. в [населено място] нарушение, което било квалифицирано по чл.166, ал.4 от ЗУТ. Актът бил съставен за това, че „Киг Сензар“ ЕООД в качеството му на консултант по смисъла на чл.166, ал.1, т.1, предл. 1 от ЗУТ, упражняващо дейността си съгласно Удостоверение № РК-0867/18.10.2021 г., издадено от началника на ДНСК, и договор за изготвяне на комплексен доклад № 2- 146/28.08.2023 г. с възложителя „Волтген“

ЕООД е извършило оценка за съответствие на инвестиционния проект с основните изисквания към строежите по реда на чл.142, ал.6, т.2 от ЗУТ, отразена в комплексен доклад № 1131/30.08.2023 г. за строеж „Изграждане на сградно водопроводно отклонение с L=19 м. за водоснабдяване на УПИ II-574, кв.38, [населено място], общ. И., обл. Р.“, след като за същия строеж инж. Б. К. Г. – управител на консултанта, е изготвила инвестиционен проект по част “План за безопасност и здраве“. АУАН бил предявен на управителя на дружеството, която след като се запознала със съдържанието му, го подписала без възражения. Такива са били депозираните в законоустановения срок с вх. № РС-ИВ-973-02-146/19.10.2023 г. Подаденото възражение било преценено като неоснователно и на база на съставения АУАН от Началника на ДНСК било издадено обжалваното наказателно постановление. Нарушението е квалифицирано по чл.166, ал.4 ЗУТ като на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 30 000 лева, на основание чл. 237, ал. 1, т. 13 от ЗУТ . Вписано е също така, че нарушението е установено на 30.08.2023 г. при служебна проверка по реда на чл.156 от ЗУТ на представените с писмо изх. № 53-1920-39/13.09.2023г.на [община], заведено с вх. № РС-ИВ-973-01-842/15.09.2023г. копия от издадените на главния архитект на [община] разрешение за строеж. Наказателното постановление било връчено срещу подпис на управителя на дружеството – жалбоподател на 19.12.2023 г.

По жалба на управителя на „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД, срещу Наказателно постановление № Р-11-ДНСК-286/13.12.2023 г. било образувано АНД № 20241110200430 по описа за 2024 година на Софийски районен съд. С решение № 1481/27.03.2024 г. по анд № 430/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 135 състав, е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-11-ДНСК-286/13.12.2023 г., издадено от началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) – С..

По касационна жалба на „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД, с която оспорил решението на Софийски районен съд № 1481/27.03.2024 г. по анд № 430/2024 г. било образувано КАНД № 8800/2024г. в Административен Съд - С.-Град. С решение №24714/25.11.2024г. , XVII к.с. отменил решение № 1481/27.03.2024 г. по анд № 430/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 135 състав и върнал делото за ново разглеждане от друг състав на СРС с указания за събиране на доказателства и излагане на мотиви относно териториалната компетентност на актосъставителя. Изрично било посочено, че следва да бъде отчетен факта, относно мястото на извършване на нарушението, като предпоставка за определяне компетентността на лицата, които извършват проверката и могат да съставят актове за установяване на нарушения, а в конкретния случай и в АУАН и в НП е конкретизирано, че нарушението е извършено в [населено място].

С атакуваното решение Районният съд е потвърдил НП, като е счел, че АУАН е издаден от орган притежаващ изискуемата от ЗУТ компетентност. Изводите си съдът е обосновал съгласно представена по делото длъжностна характеристика на Д. Т. в качеството ѝ на главен инспектор в РДНСК – Р. и съгласно изискванията на чл. 238, ал.2 ЗУТ, като е изложил изводи, че устройственият правилник на ДНСК, приет с ПМС № 127 от 22.05.2019г. като подзаконов нормативен акт не може да дерогира приложението на ЗУТ съгл. чл. 15 ал.3 от ЗНА. Така изложените правни изводи от въззивния съд са неправилни.

Оспореното решение е валидно, допустимо, но неправилно. Настоящият съдебен състав не споделя изложените мотиви от въззивния съд, и счита за основателни доводите на касатора, че изводите на СРС са неправилни, незаконосъобразни и необосновани.

Обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон, респ. ЗУТ и подзаконовите нормативни актове. Съгласно чл.84 от ЗАНН вр. чл.14, ал.2 от НПК и т.7 от Постановление №10 от 28.09.1973г. на Пленума на ВС съдът служебно следва да издири

обективната истина и приложимия по делото закон и да извърши контрол на АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща. Съдът служебно е констатирал, че актосъставителят е част от структурното звено на РДНСК - Р., но е извел неправилен извод, че е териториално компетентен да инициира административно-наказателно преследване за твърдяното нарушение, което съгласно АУАН и НП е извършено в [населено място].

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Не се спори факта, че АУАН е изготвен от Д. Т., както и че служителят е съставил същия в качеството си на главен инспектор в РДНСК – Р.. Не се спори, че нарушението е извършено в [населено място].

Съгласно чл.221, ал.1 от ЗУТ ДНСК е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище С. и се състои от централно управление и регионални дирекции. Съгласно чл.222, ал.2, т.10 от ЗУТ органите на ДНСК съобразно своята компетентност извършват проверки на комплексния доклад относно оценка на съответствието на проектната документация с основните изисквания към строежите, при условията на чл.156, ал.3, а съгласно т.11 на същия член извършват проверки на лицата, упражняващи строителен надзор по време на строителството за спазване на задълженията им при условия и по ред, определени със заповед на началника на ДНСК или оправомощено от него длъжностно лице. Разпоредбата на чл. 238. Ал. 2 т. 2 ЗУТ посочва, че актовете за установяване на нарушения по този закон се съставят от служители на ДНСК. Дейността, структурата и организацията на работа на ДНСК към министъра на регионалното развитие и благоустройството се уреждат с Устройствен правилник на ДНСК / Приет с ПМС № 127 от 22.05.2019 г. Обн. ДВ. бр.42 от 28 Май 2019 г. /. Чл.7 от правилника определя структурата на ДНСК като обща и специализирана администрация, включваща 28 регионални дирекции за национален строителен контрол. Териториалният обхват на действие на всяка регионална дирекция е определен на територията на съответната област съгл. чл. 8 от правилника. В чл.21 раздел VII от същия правилник „Организация на работа“, е предвидено, че служителите на ДНСК осъществяват своята дейност в съответствие със ЗУТ и устройствения правилник и в рамките на определената функционална и териториална компетентност на структурното звено, към което принадлежат, под ръководството на непосредствения си ръководител. В т. 3 от представена по делото длъжностната характеристика на главен инспектор в РДНСК, какъвто е и актосъставителя е предвидено да изпълнява произтичащите от длъжността служебни задължения по организация, контрол и осъществяване на дейностите в РДНСК в обхвата на териториалната компетентност – каквато има РДНСК [населено място] на територията на областта.

В АУАН И НП изрично е прието, че нарушението е извършено от „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД на 30.08.2023г. в [населено място] при съставянето на комплексния доклад, следователно административно-наказателното производство е следвало да се образува с АУАН, съставен от лице по чл.37, ал.1 от ЗАНН, притежаващо териториална компетентност съобразно чл.222, ал.2 вр. чл.221, ал.1 от ЗУТ на територията на [населено място], каквато главен инспектор в РДНСК – Р. не е притежавал. Органите на изпълнителната власт могат да упражняват функциите само, доколкото това е предвидено в съответния нормативен акт. Липсата на компетентност, независимо от нейните разновидности – материална, персонална, териториална или по време, представлява хипотеза, граничеща с недопустим административен произвол. Тези 4 вида компетентност трябва да съществуват едновременно, т.е. кумулативно. Отсъствието само на 1 от видовете компетентност води до недействителност на акта, като е правно основание за неговата отмяна. Административно-наказателното производство се смята за образувано със съставянето на редовен АУАН. Незаконосъобразността на последния влече след себе си незаконосъобразност и на НП. В настоящият случай съдът счита, че е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано

със съставянето на АУАН при липса на компетентност от страна на актосъставителя. Настоящата инстанция счита, че в конкретния случай е налице процесуален порок, който представлява самостоятелно основание за отмяна на процесното наказателно постановление, като е безпредметно обсъждането на останалите релевиращи от страните аргументи.

Настоящият касационен състав намира, че СРС като е извършил проверка на законосъобразността на НП и на съставеният АУАН не е изложил относимите мотиви в тази връзка с оглед събраните по делото доказателства в цялост /не е изпълнил дадените му указания с решение №24714/25.11.2024г. , XVII к.с./. При допуснатото нарушение на материалния закон, се налага отмяна на процесното решение и на обжалваното НП.

В съдебно заседание е направено искане за присъждане на разноски от страна на касатора. Представен е списък с разноски, в който е посочено претендирано адвокатско възнаграждение в размер на 4550лв. за всички инстанции. Искането е своевременно, за заплащането на търсените разноски са ангажирани доказателства съгл. ТР от 6 ноември 2013 год. на ВКС по ТД № 6/2012г. на ОСГТК, поради което искането следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 227, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63в, от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV Касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1082/21.03.2025 г. по анд № 16818/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № Р-11-ДНСК-286/13.12.2023 г., издадено от началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) – С., с което на основание чл. 166, ал. 4 ЗУТ на „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 30000 лева.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на „КИГ СЕНЗАР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. К. Г.-управител съдебни разноски по делото в размер на 4550лв /четири хиляди петстотин и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: